

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

Pędzą PĘDY ku słońcu

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

Jest owczy PĘD i PĘD do wiedzy, żyjemy w PĘDZIE i uciekamy w te PĘDY – i wszystkie te PĘDY pochodzą od czasownika PĘDZIĆ. Ale również maleńki, zielony PĘD roślinny pochodzi z tego samego źródła i zwie się PĘDEM właśnie dlatego, że wczesną wiosną z wilgotnej gleby PĘDEM wyciąga się ku słońcu. Dawniej PĘD (znany również jako PĄD) miał jeszcze więcej znaczeń: PĄD / PĘD był używany w znaczeniu ‘popęd’, a także ‘zamach, atak, natarcie’, rzeka miała swój PĘD (dziś mówimy: bieg), o głupim wybryku mówiło się, że to PĄD dowcipu, a psy podczas polowania, gdy już ujrzały zwierzynę, szły PĄDA, zachęcano je także do pogoni, wołając „PĄDA!”. I podobnie – PĄDA – czyli ‘bardzo szybko i gwałtownie’ pędziły PĘDY, wyrastając na dorosłe rośliny.